

vislým učinilo, mohl by dr. B., nežádaje za ustanovení jich, ustanovení smíru úplně zmařiti.

D ů v o d y

nejvyššího soudu:

Revisní důvod č. 4. § 503. c. s. ř. není oprávněn. Pochybený jest sice náhled odvolacího soudu, že exekuce po složení obnosů 400 K a 300 K měla se proto zastaviti, že se smír stal perfektním vrchnoporučenským schválením. Neboť byť i bylo považovati smír za vrchnoporučensky schválený tím, že ustanovením odst. 2. lit. a) a b) bylo vyhověno, není tím ještě zodpověděna otázka, zda-li rozsudek ze dne 30. června 1900, exekuční titul tvořící, pozbyl platnosti, resp. zda-li po vzniku exekučního titulu nastaly skutečnosti, nárok z rozsudku zrušující.

K zodpovězení této otázky dlužno všechna ustanovení smíru vzíti v úvahu. Dle odst. 1. sice pozbývá rozsudek platnosti; ale toto ustanovení bylo omezeno ustanovením odst. 3.; dle tohoto bylo učiněno zastavení exekuce odvislým od zaplacení (složení) »hotových obnosů«. Proto musilo býti za všech okolností zkoumáno, dostál-li žalobce své povinnosti ku složení »hotových obnosů«. Odvolací soud právem projevil mínění, že výrazem tím nelze vyrozumívati útraty dra B., jež žalobce dle odst. 2. lit. c) má zaplatiti a poukazuje se v tom směru na důvody rozsudků nižších soudů.

(Rozh. z 10. března 1908 Rv. III. 60/8.)

Soud. adj. Skřípský.

K § 49. c. ř. s.

V jednom sporu podal žalobce po podání žalobní odpovědi přípravný spis, obsahující právní vývody. První soud vyhověl žalobě, nepřisoudil však žalobci za toto podání ničeho a tento si nestěžoval. Odvolací soud potvrdil na odvolání žalovaného rozsudek ve věci samé, avšak vyslovil dle § 49. c. ř. s., že dr. X. jako zástupce žalobcův útraty tohoto přípravného podání sám ponese a že žalobce není povinen, útraty tohoto spisu svému zástupci zaplatiti.

Na stížnost dra. X. zrušil nejvyšší soud usnesením ze dne 27. října 1908, R. III. 284—8 naříkaný výrok odvolacího soudu z těchto

d ů v o d ů :

Stěžovatel má pravdu, popírá-li příslušnost soudu odvolacího k vydání naříkaného výroku.

Jen ta stolice může užiti § 49. c. ř. s., která jest zákonem povolána k rozhodování o útratách řízení, v němž nastal úkon, volající po nápravě po rozumu onoho místa zákona.

Spis domněle nezákonný podán byl v řízení první stolice. Odvolací soud, jenž odvolání nevyhověl, neměl pořadem stolic příležitosti rozhodovati o útratách onoho přípravného spisu, hrubým zaviněním advokáta prý vzešlých, poněvadž náhrada jich nebyla uložena odvolávajícímu se žalovanému a tudíž v tomto směru ani žádné stížnosti tu nebylo.

Oprávnění soudu odvolacího nelze odvozovati ze všeobecného ustanovení § 463. c. ř. s. Neboť předpisy o řízení před sborovými soudy první stolice, kterých dle tohoto ustanovení užití jest v řízení odvolacím, rozuměti sluší normy §§ 226. až 430. c. ř. s., nikoliv ale všeobecná ustanovení prvního dílu c. ř. s., které dle přirozené povahy věci platí vůbec pro řízení sporné. I stanoví § 50. c. ř. s. výslovně, že ustanovení §§ 40. až 49. platí též pro řízení o opravných prostředcích a pro rozhodování o nich, jež soudy druhé a třetí stolice vydávají o útratách opravných prostředků, jakož i v případě změny rozhodnutí, o útratách celého předchozího řízení.

Z toho následuje, že odvolací soud, když odvolání nevyhověl a tudíž rozhodnutí první stolice nezměnil, naprosto nebyl oprávněn k usnesení dle § 49. c. ř. s. pro úkon nastalý v řízení první stolice.

Bylo tudíž stížnosti vyhověti a usnesení to zrušiti. —ff—

Něco o přípustnosti rekursu dle § 65. a dle § 234. ex. ř. Důvody rekursní a důvody odporčí. Na výklad § 228. ř. ex. (Od vrchního rady Dra. Matyáše)

Na usedlosti exekučně prodané vázla pohledávka knihovně toliko právem zástavním zaznamenaná.

Ku likvidačnímu roku došlo písemné přihlášení pohledávky této, věřitel sám pak k roku nepřišel a také zadnější věřitelé a dlužník ku roku se nedostavili.

Soud exekuční přikázal tuto zaznamenanou pohledávku na nejvyšší podání bez bližšího odůvodnění, odvolává se toliko na § 216. sl. ř. ex.

Proti rozvrhovému usnesení v tomto směru podal zadnější věřitel rekurs z toho důvodu, že při stání likvidačním nebylo ve smyslu § 228. ř. ex. prokázáno, že řízení ku spravení záznamu jest v běhu, anebo že lhůta ku zavedení řízení tohoto ještě neuplynula.

Ve zprávě podané soudu rekursnímu soudce exekuční ze spisů knihovních výslovně ještě zjistil, že lhůta ku spravení zaznamenané pohledávky byla již den před stáním dražebním uplynula.